

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

3. nedeľa po Veľkej noci: Pmaiatka posvätenia chrámov, deň matiek (7.5.2017)

Iz 6, 8

Tu som ja, pošli mňa

Bratia a sestry

Biblia je plná príkladov ľudí, ktorí šli a naplnili svojím životom Božiu vôľu. Pán Boh si mohol použiť vo svojej službe 80-ročného Mojžiša, aby vyviedol Izrael z Egyptského otroctva, ako aj mladého 30 ročného Timotea, ktorý sa mal stať biskupom v meste Efez.

Naše rodiny sú preto veľmi dôležité, aby aj po duchovnej stránke kládli už od malička základy viery našich detí. Aby sme my rodičia boli pre naše ratolesti tými najlepšimi príkladmi toho, že život s Bohom je reálny a oplatí sa. Takto dobre vyformované môže si Pán Boh používať naše ratolesti už od svojho detstva.

Dnes mladých ľudí podceňujeme a myslíme si že iba človek, ktorý životom prešiel, niečo v ňom skúsil a má už veľa toho za sebou, môže niečo znamenať. Stále je pritom závislý na svojich rodičoch, ktorí sa musia o neho postarať a podobne. Možno keď budú mať 45 rokov, niečo v živote dosiahnu. Pozrime sa však na to, čo vedeli urobiť dorastenci do 18 rokov kedysi. Pred sto rokmi sa každý chlapec na dedine dokázal postarať o kozy, ovce, kravy. Dokázal ich nachovať a obriaďiť. Každé dievča dokázalo kravu podojiť, dokázalo ušiť košelu a vykonávať bežné domáce práce.

Pred sto rokmi počas 1. svetovej vojny 17-roční chlanci bežne držali v ruke zbraň a bojovali. Vstupovali do tých najhorších bojových výprav. Pred 70 rokmi v posledných fázach 2. svetovej vojny bojovali na nemeckej strane chlanci vo veku 15 rokov. Dievčatá vo veku 18 rokov bežne robili ošetrovatelky, keď niekoho priniesli s priestrelom ruky, so zlomeninou, či popáleninami. Tieto dievčatá, ktoré nemali ani 18 rokov týchto ranených vojakov ošetrovali a vykonávali základné chirurgické zákroky. Áno, aj mladý človek dokáže toho veľa. Musíme ho však povzbudzovať slovami: „Máš svoje vlohy, danosti. Aj ty môžeš veľa urobiť. Aj ty si užitočný.“

Aby si človek v živote veril, je potrebné aby vyrastal vo svojej rodine a už od malička cítil starostlivosť a láskavú výchovu rodičov. Pri dnešnej spomienke na deň matiek myslíme na mamičky, ktoré s láskou nosia svoj materinský plod pod srdcom 9 mesiacov. Dieťaťko už od malička vníma intenzitu mamičkinho hlasu. Keď sa narodí na svet, v tom milujúcom matkinom náručí sa cíti najbezpečnejšie. Mamičky sú tými, ktoré musia okrem svojich pracovných povinností stihnúť aj svoje materinsko – rodičovské starosti, ako aj chod celej domácnosti. Je na nich toho veľa, preto sa im ľahšie kráča životom, keď po ich boku stojí milujúci manžel, ktorý je oporou. Pretože muž je hlava rodiny, ale žena je dušou každej rodiny.

Preto je dôležité, aby mamičky odovzdávali už od malička svojim detičkám odkaz viery, učili ich modliť sa a viedli kroky svojich ratolestí do priestorov cirkevného zboru. Spomínali sme už mladého Timotea, ktorému napísal apoštol Pavol dva svoje listy, nakoľko sa mal stať vo veku 30 rokov biskupom v meste Efez. O Timoteovi vieme, že mal veriacu matku, rovnako aj starú matku. Timoteus vyrastal od malička vo viere v Pána Boha a ako relatívne mladý človek bol schopný prevziať na seba zodpovednosť vyššej funkcie. Naplnil tým biblické slová: *Tu som ja, pošli mňa.*

Pozrime sa na judského kráľa Joziáša, ktorý pôsobil v období, kedy sa viera v Pána Boha miešala s pohanskými vplyvmi. Sem-tam na izraelský trón nastúpil kráľ, ktorý robil isté kozmetické úpravy. Volal ľudí späť k Hospodinovi, ale modly z celého Izraela sa neodvážil odstrániť. Prešlo 400 rokov od smrti kráľa Dávida a na každom vrchu v biblickej krajine sa nachádzal oltár pohanskému bohu.

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

V jeruzalemskom chráme boli popri Hospodinovom oltári umiestnené aj oltáre pohanských bohov. Podľa vtedajšej predstavy ľudia verili na tzv. lokálnych bohov. Podľa tejto viery mal byť každý bohom nad určitou časťou územia po celej zemi. Tak prečo by Izraeliti popri Hospodinovi neuctievali aj iných bohov? V dôsledku toho sa stal chrám v Jeruzaleme príbytkom uctievania mnohých božstiev. Do tejto situácie nastúpil na trón kráľ Joziáš.

Keď prevzal kráľovstvo mal iba 8 rokov. Mnohí vo svojej dobe si mysleli, že mladý chlapec sa stane bábkou v rukách mocných oligarchov. O tomto chlapcovi sa však v Biblii píše, že hľadal Hospodina celým svojím srdcom. Aj on odpovedal na Božie volanie slovami: *Tu som ja, pošli mňa*. Keď dovŕšil vek 16 rokov, začal robiť v kráľovstve prevratné zmeny. Joziáš v celom Judsku začal búrať a ničiť oltáre a kaplnky všetkých pohanských bôžikov. Zrúcal ich modly, vyťal ich posvätné háje. Určite to nešlo ľahko a mal pritom nepriateľov, ktorí mu hádzali polená popod nohy.

Hospodin mu však vždy bol posilou a múdrosťou, ako hovorí žalmista: *Boh nám je útočišťom a silou, pomocou v súženiach vždy dosvedčenou. Preto sa nebojíme, keby sa prevrátila zem a vrchy klátili sa v srdci mora* (Ž 46, 2). Joziášovo očisťovanie judského kráľovstva od modiel trvalo 10 rokov.

Keď Joziáš dovŕšil 26 rokov života, vyslal poslov opraviť jeruzalemský chrám. Popri opravách bola v ňom nájdená kniha Božieho zákona, na ktorú Izraeliti už dávno zabudli. Bolo to vlastne Písmo sväté, ktoré objavili. Kráľ Joziáš ho nariadil prečítať pred zhromaždeným judským ľudom ktorý plakal. Ľudia si uvedomili, že 400 rokov žili takým spôsobom života, ktorý sa Hospodinovi nepáčil. Napravili svoje cesty a počas panovania kráľa Joziáša bolo judské kráľovstvo ochránené od ničivých bojov, ktoré postihli severný Izrael. Pretože obdobie rastu ekonomiky je úzko spojené s postojom národa k Božím veciam.

Na začiatku teda stál malý 8 ročný chlapec, ktorý vo veku 8 rokov odovzdal svoje srdce do Božích rúk a poprosil Pána Boha, aby si ho mocne používal tým spôsobom, ako to uzná za vhodné.

Bratia a sestry – nezanedbávajme teda vieru v Pána Boha v našich rodinách a už od malička sa modlievajte za naše deti, aby si ich On sám používal už v ich mladom veku. Veď už v žalme sa píše, že Boh si z úst maličkých pripravil chválu, aby umlčal nepriateľa a pomstiteľa. Keď sa maličké deti modlia, je v tom ukrytá veľká sila, pred ktorou diabol uteká. Preto sa snaží siahnuť na naše rodiny, aby zbral vieru našim deťom, v dôsledku čoho by boli potom nepoužiteľné v Božích rukách.

Cirkev je pritom priestorom, v ktorom sa môžeme vo viere povzbudzovať, vzdelávať sa v Božom slove. Cirkevný zbor je miesto, kde má priestor každá generácia, od tej najmladšej až po tú najstaršiu. Toto vedeli aj naši predkovia, keď v roku 1843 postavili malý chrám Boží. Postavený bol ako malá modlitebňa bez veže, nakoľko počet evanjelikov v Leviciach bol v polovici 19. storočia veľmi nízky. Napriek tomu však vedeli, že priestor chrámu je veľmi dôležitý.

Podobne po roku 1989 keď priestor malého kostola nestačil, sa pustili levickí evanjelici do diela nového, väčšieho kostola a ďalších cirkevných priestorov. S vypätím všetkých síl, finančných zbierok a hlavne s pomocou z Nemecka bol tento priestor v roku 2002 slávnostne posvätený. Dnes sme za to vďační, pretože každá generácia, každá skupinka, ktorá sa stretáva v týždni tu má svoj priestor. Všetky generácie sa potom stretávajú spoločne v nedeľu na službách Božích.

Modlime sa, aby aj naďalej Duch Svätý posväcoval naše rodiny. Sme vďační za všetkých, ktorí medzi nás chodia. Za všetkých, ktorí sa zapájajú do činnosti cirkevného spoločenstva. Bez všetkých spolupracovníkov a modlitebníkov by to nešlo ďalej. Želám si, aby čo najviac ľudí odpovedalo na Božie volanie slovami: *Tu som ja, pošli mňa*.

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Verím, že má Pán Boh pre nás pripravené ešte aj ďalšie veci. Nech je teda náš cirkevný zbor priestorom, kde sa cíti každý dobre, mestom na vrchu, ktoré nemôže byť skryté. Amen.